

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobkyne: **Obec H.**, zastúpenej JUDr. J. V., proti žalovanému: **KÚ P**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Xo 42/2005 zo dňa 28. novembra 2005, konajúc o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa č.k. 1 S 12/2006-37 zo dňa 20. marca 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1 S 12/2006-37 zo dňa 20. marca 2007 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 20. marca 2007, č.k. 1 S 12/2006-37 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu zo dňa 28. novembra 2005, č. Xo 42/2005. Predmetným rozhodnutím správneho orgánu bolo zamietnuté odvolanie Obce H. a potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Správy katastra V. T. zo dňa 15. augusta 2005, č. X 57/1999. Správa katastra rozhodnutím zo dňa 15. augusta 2005, č. X 57/1995 rozhodla o oprave chyby v katastrálnom operáte podľa výroku tohto rozhodnutia v spojení s opravou tohto rozhodnutia zo dňa 8. novembra 2005, č. X 57/1999, ktorým doplnila výrok o zoznam parciel, teda o parcely odchádzajúce

z katastrálneho územia H. do katastrálneho územia K. podľa priloženej tabuľky a opravila čísla parciel v tabuľke v časti „Ponecháva v k.ú. H. ...“.

Ako vyplynulo z odôvodnenia rozsudku krajského súdu podľa administratívneho spisu správneho orgánu Obec K. písomným podaním zo dňa 26. apríla 1996 zaslanému prednostovi Okresného úradu vo V. T. si uplatnila nárok na pôvodné katastrálne územie argumentujúc tým, že v súvislosti s budúcim oddelením Obce H. od Mesta V. T. dôjde k prerozdeleniu katastrálneho územia Mesta V.. Prerozdelenie sa bude týkať aj územia, na ktorom sa nachádza a.s. B. V.. Nakoľko B., a.s. leží v pôvodnom kat. území K., H. a N. H., nárokuje si tú časť katastrálneho územia, ktorá im právom patrí. Podaním zo dňa 13. februára 1999, ktoré bolo okresnému úradu, katastrálnemu odboru, doručené dňa 15. decembra 1999, Obec K. podala návrh na vykonanie opravy podľa § 59 v spojení s § 78 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len Katastrálny zákon) s tým, že žiadala, aby časť katastrálneho územia, ktorá bola omylom pričlenená katastrálnemu územiu H., bola vrátená do pôvodného stavu Obce K..

K zmene hraníc Obce H. a Obce K. došlo s účinnosťou od 1. januára 1993.

Krajský súd vyčítal žalobkyni, že v žalobe nepoukázala žiadnym spôsobom, v čom bol postup prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu v rozpore s ustanovením § 22 ods. 1 Katastrálneho zákona, pričom poukázal na tú skutočnosť, že Katastrálny zákon v znení účinnom ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia po novele zákonom č. 255/2001 Z.z.. osobitné ustanovenia o zmene katastrálneho územia neobsahuje. Následne aj aplikácia ustanovení § 58 až § 64 vyhlášky č. 79/1995 Z.z. podľa názoru súdu v predmetnej veci do úvahy neprichádza aj vzhľadom na to, že predmetom katastrálneho konania v predmetnej veci bola oprava chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 ods. 1 písm. a), pričom podľa § 22 ods. 1 katastrálneho zákona sa v katastrálnom konaní rozhoduje aj o oprave chyby v katastrálnom operáte.

Podľa právneho názoru krajského súdu verejnou listinou je aj určený priebeh hraníc Obce K. podľa dobových listín z roku 1865 a v konaní bolo nepochybne preukázané, že pri celoobecnom mapovaní v roku 1990 – 1992 bola uskutočnená tvorba základnej mapy veľkej mierky, za porušenia podmienok uvedených v projekte č. 94/1989 a platné predpisy o postupe pri zmene hranice katastrálneho územia administratívnej jednotky (ustanovenie § 6 vyhl. č. 23/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností).

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a vec mu vráti na ďalšie konanie. Uviedla, že sa nestotožňuje

s právnym posúdením veci súdu prvého stupňa. Aj keď podľa dobových listín z roku 1865 určený priebeh hranice Obce K. bol iný a v katastrálnom konaní bolo preukázané, že pri celoobecnom mapovaní z roku 1990 – 1992 bola uskutočnená tvorba základnej mapy veľkej mierky, pri realizácii ktorej došlo k porušeniu podmienok uvedených v projekte č. 94/1989 a platných predpisov a postupu pri zmene hranice katastrálneho územia administratívnej jednotky, po vyhlásení platnosti nového operátu so stavom k 1. januáru 1993, ktorý sa stal záväzným v zmysle § 6 zákona č. 22/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností s právnymi následkami na zmenu doterajšieho priebehu katastrálnej hranice a hranice obce, historická hranica medzi dotknutými obcami bola zrušená a bol určený nový priebeh hraníc medzi obcami – Mestom V. T. a Obcou K. (od 1. júla 1996 medzi žalobkyňou a Obcou K.). Je vylúčené, aby sa jednalo o chybnú evidenciu katastrálneho územia v rozpore s verejnou listinou určujúcou priebeh hranice Obce K. z roku 1865, ktorý bol evidovaný v operáte evidencie nehnuteľností do vyhlásenia platnosti a záväznosti nového operátu, teda do 1. januára 1993 a to aj pri konštatovaní porušenia dobovo platných právnych predpisov, keď Obec K. sa prostredníctvom účinného právneho predpisu, nápravy pred vyhlásením platnosti a záväznosti nového stavu priebehu katastrálnej hranice, ktorá je súčasne hranicou obcí nedomáhala. Podľa názoru žalobkyne po vyhlásení platnosti a záväznosti nového operátu, ktorým bol určený nový priebeh katastrálnej hranice, ktorá je súčasne hranicou obcí so stavom k 1. januáru 1993, nemôže ísť o rozpor údajov katastra s verejnou listinou z roku 1865. Podľa názoru žalobkyne katastrálny úrad nemá právomoc na vydanie opravy chyby v katastrálnom operáte, ak ide o opravu priebehu hranice katastrálneho územia, ktoré je súčasne územnou hranicou obcí. Pokiaľ ide o ustanovenie § 59 ods. 1 písm. a) Katastrálneho zákona, v zmysle uvedeného ustanovenia nie je možné opraviť údaje katastra aj vo vzťahu ku katastrálnemu územiu, ktoré je súčasne hranicou medzi obcami, nakoľko by to muselo byť v uvedenom ustanovení Katastrálneho zákona explicitne upravené s ohľadom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v medziach a v rozsahu, ktorý ustanoví zákon.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech. Rozhodol na odvolacom pojednávaní dňa 21. mája 2008 (§ 214 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa

postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP).

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolačný súd zastáva názor, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, ktoré upravujú správne súdnictvo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 SŽ 59/02 zo dňa 18. októbra 2002, ktorý riešil obdobný prípad žiadosti obce N. H. o opravu chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 ods. 1 písm. a) Katastrálneho zákona, ktorá sa v konečnom dôsledku týkala zmeny hranice, pričom aj v tomto konaní sa jednalo o opravu chýb, ktoré sa vykonali postupom správneho orgánu, ktorý bol v rozpore so zákonom.

Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia, ktoré bolo potvrdené napadnutým rozhodnutím žalovaného vyplýva, že Krajský súd v Prešove na základe žaloby Obce K. rozsudkom zo dňa 31. marca 2005, č.k. 1 S 80/04-28 zrušil predtým vydané rozhodnutie Katastrálneho úradu v Prešove č. Xo 50/2003 zo dňa 31. marca 2004 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uvedeným rozhodnutím bolo zamietnuté odvolanie Obce K. a potvrdené prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu Správy katastra vo V. T. o zamietnutí návrhu na vykonanie opravy chyby v katastrálnom operáte podľa ustanovenia § 59 ods. 1 písm. a) Katastrálneho zákona, lebo neboli splnené podmienky pre aplikáciu uvedeného ustanovenia.

Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí zo dňa 15. augusta 2005, č. X 57/1999 uviedol, že krajský súd v citovanom zrušujúcom rozsudku konštatoval, že pokiaľ sa správny orgán vo veci opravy chyby v katastrálnom operáte, ktorá sa týkala hranice medzi Obcou N. H. a Obcou H. musel riadiť právnym názorom Najvyššieho súdu SR vysloveným v rozsudku sp. zn. 7 SŽ 59/02, zo dňa 18. októbra 2002, nemôže vo veci skutkovo zhodnej alebo podobnej vydať rozdielne rozhodnutie. Podľa názoru krajského súdu pokiaľ bola chyba v katastrálnom operáte spôsobená v rokoch 1990-1992 pri vyhotovení základnej mapy veľkej mierky, bola v katastrálnom konaní vyvrátená pravdivosť údajov katastrálneho operátu ohľadne hraníc medzi katastrálnymi územiaми a bolo preto nevyhnutné túto chybu opraviť.

V zmysle § 59 ods. 1 písm. a) Katastrálneho zákona opraví správa katastra aj bez návrhu údaje katastra nehnuteľností, ak sú v rozpore s verejnou listinou, alebo inou listinou alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra alebo revízie údajov katastra.

Podľa § 78 ods. 1 Katastrálneho zákona zápisy k nehnuteľnostiam v evidencii nehnuteľností vykonané do 31. decembra 1992 preukazujú pravdivosť skutočností v nich uvedených, ak sa nepreukáže opak. Ak sa preukáže opak, správa katastra opraví zápis.

Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu v odôvodnení rozsudku, ktoré považuje za úplné a vecne správne a nepovažuje za potrebné na nich nič meniť ani dopĺňať. Správne krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že Katastrálny zákon v znení účinnom do 31. decembra 2001 v ustanovení §§ 52-56 upravoval konanie o určení priebehu hranice obce alebo hranice katastrálneho územia a v ustanovení § 52 ods. 1 tak, že katastrálny úrad na návrh obce alebo obyvateľov obce v konaní rozhodne o zmene priebehu hranice obce alebo hranice katastrálneho územia, ak sa zmena priebehu hranice vykonala v rokoch 1948 až 1989, preto teda Obec K. podľa uvedeného ustanovenia návrh podať nemohla, nakoľko k zmene hraníc Obce H. a Obce K. došlo s účinnosťou od 1. januára 1993.

Taktiež je toho názoru, zhodne s názorom krajského súdu, že z ustanovenia § 59 ods. 1 Katastrálneho zákona nevyplýva, že by postupom podľa tohto ustanovenia nebolo možné odstrániť údaje katastra aj vo vzťahu ku katastrálnemu územiu, ktoré sú súčasťou hranice medzi obcami. Uvedeným postupom nedošlo k porušeniu čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako to namietala žalobkyňa. Tak ako to správne uviedol krajský súd verejnou listinou je aj určený priebeh hraníc Obce K. podľa dobových listín z roku 1865 a v konaní bolo nepochybne preukázané, že pri celoobecnom mapovaní v roku 1990-1992 bola uskutočnená tvorba základnej mapy veľkej mierky, za porušenia podmienok uvedených v projekte č. 94/1989 a platné predpisy pri zmene hranice katastrálneho územia administratívnej jednotky. Na uvedenom závere nič nemení ani obsah podaného odvolania, pretože neobsahuje také nové tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli niečo zmeniť na skutkových zisteniach a záveroch rozhodnutia krajského súdu. Žalobkyňa uvedené skutočnosti ani nenamietala.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za dostatočné a zrozumiteľné, zodpovedajúce ustanoveniu § 157 OSP, pretože v danej veci sa jednoznačne jedná len o právne posúdenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že správny orgán dôsledne postupoval v dôkaznom konaní pre presné a úplné zistenie skutočného stavu veci.

Za tejto situácie, ktorú nemení ani obsah odvolania žalobkyne, Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky nezostávalo nič iné, ako podľa § 219 OSP rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, keď sa stotožnil s právnym posúdením veci a s jeho závermi, ktoré krajský súd náležite odôvodnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP tak, že žalobkyni nepriznal ich náhradu, nakoľko nebola v konaní úspešná a žalovanému preto, že mu tieto nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 21. mája 2008

JUDr. Jana Henčeková, PhD, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová